

Forsl. t. E. om Strafferetspleien.

findes ikke at mangle rimelig Grund til at antage, at derved Oplysninger kunne fremstafes, som ville fjerne Mistanken mod den Sigtede eller godtgjøre Grunde til Straffrihed.

Med de Endringer, som følge af foranstaaende Regler, komme iøvrigt §§ 270 og 271 til Anvendelse.

§ 362.

Beviser, som den Sigtede agter at føre, bør anmeldes saa betimelig, at Modparten kan erholde Meddelelse om dem mindst 4 Dage før Hovedforhandlingens Begyndelse, uden at dennes Udsættelse derved bliver nødvendig, jfr. iøvrigt § 273.

Bil den Sigtede begjære en Sag, der i Henhold til § 8 Nr. 3 er bragt for Underretten, og som ikke af anden Grund bliver at afvise, paakjendt af Landsretten, bør Paastand derom fremsættes ved Anklagefristets Forfyndelse.

Kapitel II.

Om Sager, som paatales af Politiet.

§ 363.

Fremstilles en Person som anholdt for Retten, eller møder en Sigtet frivillig uden Rettens Tilfigelse sammen med Anklageren, kan Anklagen fremsættes mundtlig til Retsbogen og umiddelbart derefter foretages til Hovedforhandling. Bliver Bevisførelse nødvendig, beslutter Retten det Fornødne og udsætter Sagen, hvis de Beviser, der skulle føres, ikke have ved Haanden.

Udenfor disse Tilfælde indgives en kortfattet skriftlig Anklage, indeholdende de fornødne Angivelser om Anklageren, den Sigtede og Forseelsen.

§ 364.

Skal udenfor de i § 363. 1ste Stykke ommeldte Tilfælde Hovedforhandling finde Sted, berammer Dommeren en Tægtedag og lader den Sigtede tilfige til Møde uden samtidig at træffe Foranstaltninger med Hensyn til Bevisførelsen; Aftens Barfel er efter Omstændighederne tilstrækkelig. Viser det sig, efterat den Sigtede er hørt, eller undtagelsesvis i Tilfælde af den Sigtedes Udeblivelse (jfr. § 366), at Bevisførelse er nødvendig, bestemmer Retten paa Andragende eller i Embeds Medfør det Fornødne i Henseende til Bevisførelsen og udsætter Sagen, hvis de Beviser, der skulle føres, ikke have ved Haanden.

§ 365.

Anklagerens Udeblivelse medfører ikke nødvendigvis, at Hovedforhandlingen skal udsættes. Finder Dommeren, at Sagen bør foretages, skjønt Anklageren ikke er tilstede, afhøres de ifølge hans Begjæring indkaldte Vidner af Dommeren.

§ 366.

Er den Sigtede udebleven uden lovligt Forfald, og Dommeren ikke finder hans personlige Nærværelse nødvendig for Sagens Paakjendelse, anses den Sigtede at vedgaa den ham i Indkaldelsen tillagte Brøde, og Sagen bliver at paakjende uden videre Bevisførelse, medmindre Dommeren i Sagens Bessaffenhed eller de iøvrigt foreliggende Omstændigheder finder tilstrækkelig Grund til at anordne en saadan.

Finder Bevisførelse Sted i den Sigtedes Fraværelse, og heller ingen Forsvarer for Forelagte Lovforslag m. m.